

дїяли ся, були причиною різних численних навершень, між иншими також причиною навернення його головного ворога Смотрицького.

Наслїдком частих чудів була велика почесть для св. Йосафата, котра вкоротці поширила ся по цілій католицькій Русі. З найдальших сторін спішили люди до гробу св. Йосафата з просьбою о поміч в недугах, нуждах і потребах сего житя.

Множество чудів, які стали ся по смерті св. Йосафата, було причиною, що вже в р. 1624 занесено до Папи Урбана VIII. просьбу о проголошене Йосафата святим. Папа визначив комісію, що мала розслідити жите св. Йосафата, його мучеництво та причину тогож і чуда, які стали ся за помочию святого. Довго вела комісія своє слїдство. Аж дня 16. мая р. 1643 вийшло папське письмо, силою котрого позволив папа Урбан VIII. причислити св. Йосафата до причту плажених, а разом відправляти Богослуженя і Службу Божу в честь бл. Йосафата.

С тим оголошено Йосафата доперва 29. червня 1867-го року.

По кількократих переносуваннях спочило нарешті тіло св. Йосафата в Білій. Тут спочиває воно й доси.